

Εργασία στη Λογοτεχνία: Σας δίνονται τέσσερις λέξεις: Πριγκίπισσα, γατάκια, αρκούδα, σοκολάτα. Μ? αυτές να φτιάξετε ένα παραμύθι, αφού θυμηθείτε τα χαρακτηριστικά του παραμυθιού. (υπεύθυνη καθηγήτρια: Αιμιλία Τσελέντη)

□ Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΓΑΤΑΣ

Πριν από πολλά πολλά χρόνια ζούσε μια πανέμορφη πριγκίπισσα που τη λέγανε Ευτυχία.

Πατέρας της ήταν ο πανίσχυρος βασιλιάς, ο Μάρτιος, που τον

έτρεμαν σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου για τη δύναμη του στρατού του, την τεράστια κοιλιά του αλλά και το θυμό του (κυρίως όταν δεν έβρισκε το σπαθί του, που το παρατούσε εδώ κι εκεί). Μητέρα είχε την καλόκαρδη βασίλισσα Χαριτωμένη, που τη θαύμαζαν όλοι για τη σοφία, την καλοσύνη της αλλά και την υπομονή της με αυτόν το βασιλιά τον κοιλαρά. Κι όπως κάθε πριγκίπισσα, είχε αναρίθμητους δούλους, έτοιμους να ικανοποιήσουν κάθε επιθυμία της. Αρκεί να κουνούσε τα μάτια της?

Το παλάτι του βασιλιά Μάρτιου ήταν τόσο μεγάλο που αν το έλεγες χωριό θα τον πρόσβαλες. Αν, πάλι, το έλεγες πόλη... πάλι κάτι θα έλειπε. Καμιά πόλη δεν είχε τότε ούτε τόσα πάρκα όσα εκείνο το παλάτι, ούτε τόσα αγάλματα (άσχετα που τα πιο πολλά ήταν άσχημα, γιατί παρίσταναν τον ίδιο με κάπως μικρότερη κοιλιά), ούτε τόσα σιντριβάνια, ούτε τόσο μεγάλο ζωολογικό κήπο. Ο Μάρτιος, μεγάλος στρατηγός στα νιάτα του, είχε κατακτήσει χώρες και χώρες. Και μια που η Χαριτωμένη του είχε απαγορεύσει, όταν γυρίζει σπίτι λασπωμένος από τις εκστρατείες, να της φέρνει για αναμνηστικά αιχμάλωτους ανθρώπους, αυτός έφερνε ζώα, συνήθως τα πιο σπάνια. Έτσι είχε φτιάξει ένα ζωολογικό κήπο με αρκούδες, λιοντάρια, τίγρεις, ελέφαντες, καμηλοπαρδάλεις, αλλά και πάπιες, κόττες, σκυλιά και γάτες.

Η πριγκίπισσα Ευτυχία, λοιπόν, διέθετε το δικό της ζωολογικό κήπο. Δε λέμε, τα αγαπούσε τα ζώα, της άρεσε να τα ταΐζει αν και τα λυπόταν έτσι που ήταν σκλαβωμένα. Η μεγάλη της αγάπη, όμως, ήταν μια γατούλα, μικρούλα και χαδιάρη, η Κύρα. Η καλή μας η πριγκίπισσα την είχε πάντα στην αγκαλιά της και την εμπιστευόταν τυφλά. Διότι, δεν το ξέρετε, η Κύρα επικοινωνούσε με την Ευτυχία με νιαουρίσματα και γουργουρίσματα και? ε μη θέλετε να τα ξέρετε και όλα? Ήταν η μυστικοσύμβουλός της, ας πούμε, σε όλα τα θέματα και κυρίως τα αισθηματικά.

Αν δεν το καταλάβατε, η Ευτυχία, είχε φτάσει σε ηλικία γάμου. Και όπως συμβαίνει, δυστυχώς, με τις παραμυθο-πριγκίπισσες, το γαμπρό τον διαλέγει ο μπαμπάς. Στη συγκεκριμένη περίπτωση είχαν λόγο, ευτυχώς, η μαμά και η γάτα.

Ο Μάρτιος, λοιπόν, είχε ανακοινώσει ότι όποιος καταφέρει και συγκινήσει την πριγκίπισσα και την κάνει να τον παντρευτεί θα πάρει το μισό του βασιλείου για

προίκα. Αρκεί, βέβαια, να περάσει τα προκαταρκτικά για να μπει στη λίστα των υποψηφίων: ιππασία, τοξοβολία, ξιφομαχία? ξέρετε? Ευτυχώς που μπήκε στη μέση η σοφή βασίλισσα Χαριτωμένη κι η λίστα άλλαξε ή μάλλον άνοιξε. Ύστερα από πολλή βασιλική κρεβατομουρμούρα, με βαριά καρδιά και σχεδόν μουντουρίζοντας, ο Μάρτιος διέταξε τους αγγελιοφόρους του να αναγγείλουν ότι όλοι (ή έστω σχεδόν όλοι) οι πρίγκιπες, πλούσιοι και φτωχοί (περνούν κι οι πρίγκιπες δύσκολα) θα μπορούσαν να διεκδικήσουν το μισό βασίλειο, συγγνώμη, την καρδιά της πριγκίπισσας.

Δεν θα θέλατε να είστε δούλοι στο παλάτι εκείνες τις μέρες. Γινόταν ο κακός χαμός. Κάθε μέρα δεκάδες πρίγκιπες την επισκέπτονταν για να τη γοητεύσουν και μπλα μπλα μπλα... Η επιλογή θα ήταν δύσκολη, αλλά ευτυχώς για εκείνη (και πολύ δυστυχώς για εκείνους), υπήρχε ο αυστηρός κριτής, η Κύρα, που με το γατίσιο της ένστικτο δεν τους ήθελε για γαμπρούς. Το ένιωθε η γατούλα ότι δεν αγαπούσαν πραγματικά την Ευτυχία, αλλά ήθελαν την περιουσία του πατέρα της. Και τι δεν έκανε για να τους διώξει -κι ευτυχώς το κατάφερνε. Έδειχνε νύχια

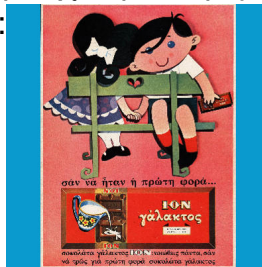
και δόντια, ζάρωνε απειλητικά, καμπούριαζε απειλητικότερα και η Ευτυχία? έπαιρνε το

μήνυμα και τους ξαπόστελνε διακριτικά. Και αυτό γινόταν μέρες και μέρες?

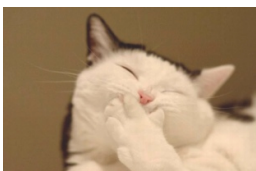
Μια μέρα εμφανίστηκε στο παλάτι ένας φτωχός πρίγκιπας από ένα βασίλειο άγνωστο και ασημαντό. Είχε έρθει με άλλους εννιά πλούσιους πρίγκιπες από άλλα πιο κοντινά και ισχυρά βασίλεια. Όλοι αναρωτιόντουσαν τι γύρευε εκεί και γελούσαν μαζί του (και μάλιστα καθόλου διακριτικά)!

Όταν ήρθε η ώρα να τους υποδεχτεί η πριγκίπισσα, πήραν όλοι τη θέση τους και η Ευτυχία έδωσε το σήμα! Όμορφοι πρίγκιπες, ωραίοι τρόποι, βαθιές υποκλίσεις, δώρα εντυπωσιακά, αλλά η Κύρα ανένδοτη! Τις γάτες δεν τις συγκινούν, ξέρετε, διαμάντια και χρυσάφια. Γι' αυτό και είναι? γάτες στο να ανακαλύπτουν την απάτη.

Τελευταίος παρουσιάστηκε μπροστά της ο φτωχός μας πρίγκιπας. Υποκλίθηκε ευγενικά, κοίταξε την πριγκίπισσα στα μάτια και είπε:

- Ας με συγχωρέσει η αρχοντιά σου που έφερα μόνο αυτή τη σοκολάτα και αυτό το τριαντάφυλλο! Μα το βασίλειό μου είναι φτωχό και δεν έχω αρκετά για να σου αγοράσω γοβάκια ή δαχτυλίδια? Όσα λεφτά είχα τα ξόδεψα για να έρθω να σε δω. Σε όλο τον κόσμο λένε πόσο όμορφη είσαι! Και τώρα βλέπω ότι λένε λίγα?

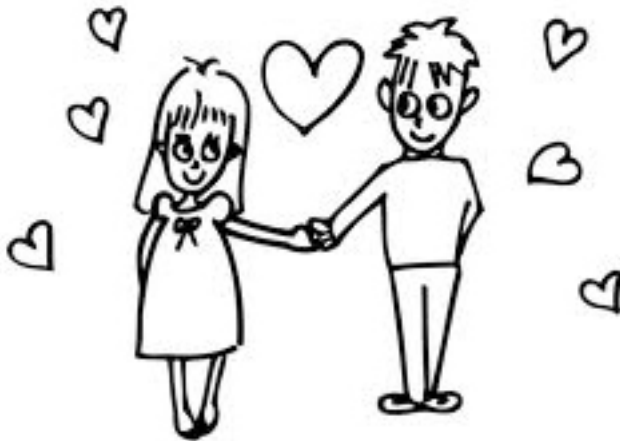

Δεν είχε τελειώσει καλά καλά τα λόγια του κι η Κύρα γουργούριζε σαν να της χάιδευαν την κοιλίτσα.

«Δεν πειράζει», είπε η πριγκίπισσα χαμογελώντας. «Εσένα θα διαλέξω να παντρευτώ, γιατί είσαι ο μόνος που έκανε τόσο δρόμο για εμένα. Οι άλλοι μπορείτε να πάρετε πίσω όλα τα δώρα που φέρατε, δεν τα χρειάζομαι!»

Οι υπόλοιποι πρίγκιπες απογοητευμένοι, θυμωμένοι, στενοχωρημένοι πήραν μαζί με τα δώρα τους το δρόμο της επιστροφής. Μόνο ο καλός μας πρίγκιπας δε χρειάστηκε να γυρίσει στο χωριό του, διότι έμεινε μέχρι τα βαθιά γεράματα με την πριγκίπισσα Ευτυχία.

Και ζήσανε αυτοί καλά?

Ιωάννα Μύσταξ, Α2